

Uitgeverij Gianni

www.uitgeverij-gianni.nl

IN MEMORIAM

Ben Tervoort, de schrijver van de misdaadroman “Tekens van Leven”, is op 17 augustus 2006 overleden. Hij werd 86 jaar. Als uitgeverij gedenken wij hem met groot respect. Wij hebben hem eerst in 2004 leren kennen, voor de uitgave van genoemd boek. Hij was toen 84 jaar en maakte vanaf het begin grote indruk op ons: een oude, maar nog zeer vitale man, hartelijk, met een levendige geest, erudiet en in alle opzichten bij de tijd. Zijn manuscript behoefde nauwelijks redactie. Voor ons was meteen duidelijk: hier is iemand die met veel kennis van de geschiedenis van de kerk en van de wereld van doven, met gevoel voor taal en suspense, een prachtige misdaadroman heeft geschreven, met een doofstomme monnik in de hoofdrol. Een boek dat klonk als een klok. Hoe kwam de man erbij?

Gaandeweg kregen we enig inzicht in het veelzijdige verleden van Ben zelf: aanvankelijk was hij jezuïet, later in 1964 trad hij uit, trouwde en werd vader van drie dochters. Dit was ook de man die al in de jaren ‘50 onder het pseudoniem “Mark Vendelier” spannende jeugdboeken had geschreven, over welke boeken in 2006 in zomaar een column in het dagblad “De Limburger” nota bene nog werd gemijmerd. En we begrepen dat Ben, nee: proféssor Ben Tervoort, zijn sporen ruimschoots had verdiend in de wetenschap, in, kort gezegd, onderzoek naar gebarentalen in Nederland en daarbuiten. Hij promoveerde op dit terrein in 1953, ontving in de Verenigde Staten in 1964 een eredoctoraat en was van 1966 tot 1987 hoogleraar Algemene Taalwetenschap aan de Universiteit van Amsterdam (links over wetenschappelijke kant). Zijn vakgebied was met name "Sign Linguistics". In 1986 verscheen van zijn hand het boek: "Signs of Life. Proceedings of the Second European Congress on Sign Language Research". Tekens van leven. En dat begrip kwam uiteindelijk - vast niet toevallig - weer terug in de titel van het boek, waarmee hij later - 84 jaar oud - als misdaadauteur debuteerde.

De laatste regel van het boek (blz. 223) is het slot van een dialoog en luidt:

“Uitzonderlijke kerel. Tekens van leven noemde je hem geloof ik, niet? Ja, dat is hij, zéker!”

Professor Ben Tervoort was een uitzónderlijke kerel.

Uitgeverij Gianni